

กลยุทธ์การบริหารงานบริการสาธารณะแบบพหุภาคีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

Strategies of Multilateral Public Service Management of Local Administrative Organization in Hang Chat District, Lampang Province

นิวัฒน์ ประระมา¹, วีณา นิลวงศ์², กอบลาภ อารีศรีสม³,
รภัฏสรณ์ คงจนजारอนันต์⁴ และ ภาวิณี อารีศรีสม⁵
Niwat Parama¹, Weena Nilawonk², Koblap Areesrisom³,
Raphassorn Kongtanajaruanun⁴ and Pawinee Areesrisom⁵

Received: 16 June 2024; Revised: 08 November 2024; Accepted: 16 November 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงานบริหารงานบริการสาธารณะแบบพหุภาคี 2) การศึกษาแนวทางการบริหารงานบริการสาธารณะในรูปแบบพหุภาคี และ 3) การพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการบริหารงานบริการสาธารณะแบบพหุภาคีในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง งานวิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกอย่างเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหารและผู้นำชุมชนใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงตาล, ตำบลเมืองยาว, ตำบลปงยางคก, และตำบลห้างฉัตรแม่ตาล รวมทั้งประชาชนจำนวน 100 คน งานวิจัยเชิงปริมาณถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถามและวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาโดยรวมกับการใช้เครื่องมือ SWOT และ TOWS Matrix

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานบริการสาธารณะแบบพหุภาคีโดยรวมอยู่ในระดับสูง 2) การบริหารงานบริการสาธารณะมีความโดดเด่นในทุก ๆ ด้าน เช่น การนำองค์กร, การวางแผนเชิงกลยุทธ์, การจัดการความรู้, การพัฒนาบุคลากร, และการประเมินผลการดำเนินงาน โดยรวมภาพอยู่ในระดับสูงสุด 3) กลยุทธ์การบริหารที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ กลยุทธ์เชิงรุก, กลยุทธ์เชิงแก้ไข, กลยุทธ์เชิงป้องกัน, และกลยุทธ์เชิงรับ

คำสำคัญ: กลยุทธ์การบริหาร; การบริการสาธารณะแบบพหุภาคี; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

^{1 2 3 4 5}มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่; Maejo University, Chiangmai Province

Corresponding author, e-mail: niwat_parama@hotmail.com

Abstract

This research aims to: 1) analyze the level of efficiency in the operation of public service management through multi-sector governance, 2) study the approaches to managing public services in a multi-sector model, and 3) develop effective strategies for public service management in a multi-sector context in the area of Hang Chat District, Lampang Province. The research employs a mixed-methods approach, collecting data through interviews with a targeted sample, which includes local leaders and community representatives from four sub-districts: Wiang Tan, Mueang Yao, Pong Yang Khok, and Hang Chat Mae Tan, as well as 100 citizens. Quantitative data were gathered through surveys and analyzed using descriptive statistics. Qualitative data were analyzed through content analysis combined with SWOT and TOWS Matrix tools.

The findings reveal that: 1) The overall level of efficiency in the operation of multi-sector public service management is high, 2) The management of public services excels in all areas, such as organizational leadership, strategic planning, knowledge management, human resource development, and performance evaluation, with an overall high performance level, 3) Effective management strategies consist of four main strategies: 1) proactive strategy, 2) corrective strategy, 3) preventive strategy, and 4) reactive strategy.

Keywords: Management Strategy; Multilateral Public Service; Local Government Organizations

บทนำ

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย และเป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการปกครองของประเทศ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2475 ประเทศไทยได้มีรัฐธรรมนูญมาแล้วทั้งสิ้น จำนวน 20 ฉบับ ซึ่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ถูกเรียกว่า “รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน” ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไทย โดยใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งรัฐบาลกลางได้สละอำนาจการตัดสินใจทางการปกครองและการบริหารของส่วนกลางให้แก่องค์กรที่เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ใน พ.ศ. 2542 อย่างเป็นทางการ ยึดหลักการประชาธิปไตย และเปิดโอกาสให้ประชาชนและส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีขึ้น ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รวมไปถึงการแบ่งเบาภาระหน้าที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะของส่วนกลางได้มากขึ้น จนมาถึงในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญฉบับล่าสุด คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560) ซึ่งเป็นฉบับที่ 20 โดยเกิดจากการ

รัฐประหารในประเทศโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และยังคงไว้ซึ่งอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดิม ดังที่ปรากฏในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติถึงหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดย (มาตรา 250) ที่ได้กล่าวไว้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดรับกับ (มาตรา 251) ที่ได้กล่าวรวมถึงเรื่องการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเป็นของตนเองซึ่งการบริหารบุคลากรต้องใช้ระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็น รวมทั้งที่มาของผู้บริหารท้องถิ่นยังได้บัญญัติให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตยดังที่ (มาตรา 252) ให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้ง หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น หรือในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการนั้นได้ให้มีความสำคัญกับความโปร่งใสตรวจสอบได้ (มาตรา 253) ที่กำหนดให้การดำเนินงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบรวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย และยังกำหนดกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะของประชาชนในท้องถิ่น (มาตรา 254) โดยให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นได้ยึดหลักการบริหารราชการที่ดี (Good governance) อันจะนำไปสู่การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ (ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 74-75)

ด้วยเหตุนี้ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เป็นไปตามหลักการของการจัดบริการสาธารณะ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาคในเชิงอำนาจการบริหารจัดการกิจการสาธารณะที่ยังไม่ได้รับอิสระที่แท้จริงในด้านการตัดสินใจดำเนินนโยบายสาธารณะ ด้วยข้อจำกัดด้านกฎหมายและงบประมาณ รวมทั้งปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบการบริหารที่ยังเป็นการรวมศูนย์อำนาจ เพราะโครงสร้างการบริหารที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น อาทิเช่นปัญหาการปฏิบัติงานของหน่วยงานไม่สามารถทำได้อย่างครบถ้วน ติดขัดกับระเบียบ ข้อกฎหมายบางประการที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานบริการสาธารณะ การทำงานทับซ้อนกับหน่วยงานของรัฐ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กระจายอำนาจและให้โอกาสแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะอย่างมาก แต่ด้วยข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้านทำให้สะท้อนถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ย่ำแย่ตามไปด้วย เพราะความไม่สอดคล้องกันระหว่างปัญหาในชุมชนกับงบประมาณ บุคลากร ด้านเทคโนโลยี ข้อกฎหมายและด้านความรู้ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถเชื่อมโยงภารกิจทั้งหมดให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมแม้ว่าจะเปิดระบบการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนก็ตาม แต่ยังมีข้อจำกัดอีกหลาย

ประการที่ยังต้องทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสวงหาแนวทางเพื่อการบริหารสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและปัญหาอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะในปัจจุบัน ที่ยังคงประสิทธิภาพอยู่ในระดับ “ควรปรับปรุง” (กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, 2563) อนึ่งเป็นที่น่าสนใจว่า จังหวัดลำปาง เป็นจังหวัดที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดจำนวน 108 แห่ง ซึ่งมีการประเมินด้านที่ 4 การบริการสาธารณะนั้นยังคงมีผลการประเมินที่ไม่ติดอันดับใด ๆ ดังนั้น หากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการบริการสาธารณะ พร้อมทั้งแนวทางที่จะปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะทำให้การประเมินผลและความพึงพอใจของประชาชนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง พร้อมทั้งการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบาย อันจะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติที่ดีนำไปสู่ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในการพัฒนามั่นคงยั่งยืน ที่จะทำให้อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปางเป็นจังหวัดที่สามารถจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งอาจนำไปสู่การเป็นต้นแบบให้แก่จังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง
2. เพื่อวิเคราะห์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง
3. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โดยการปฏิบัติร่วมกัน (Action learning) ใช้วิธีการแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีกระบวนการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย 4 ตำบล ได้แก่ ได้แก่ ตำบลเวียงตาล ตำบลเมืองยาว ตำบลปงยางคก และตำบลห้างฉัตรแม่ตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง จำนวนทั้งสิ้น 36,326 คน กลุ่มตัวอย่างของประชากรผู้ให้ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการภายใต้หลักการและวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่ม

ตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณประชากรของสูตร Taro Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 100 คน

1.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และผู้นำชุมชน โดยกำหนดตัวแทนของผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละตำบล โดยแบ่งเป็นนายกเทศมนตรี จำนวน 4 คน ปลัดเทศบาล 4 คน และตัวแทนภาคประชาชน จำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ มี 2 แบบ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2) ด้านการให้บริการอย่างตรงต่อเวลา 3) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4) ด้านการให้บริการด้านความต่อเนื่ององค์กร และ 5) ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า โดยใช้มาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งได้กำหนดระดับเป็น 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) (สุพัตร์ พิบูลย์, 2560) ส่วนที่ 3 การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) ด้านการพัฒนาบุคลากร 6) ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ และ 7) ด้านการประเมินผลการดำเนินการ โดยใช้มาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งได้กำหนดระดับเป็น 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 อยู่ในเกณฑ์ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 อยู่ในเกณฑ์ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลข้อเสนอแนะเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

2.2 เครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสร้างกลยุทธ์การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นแนวคำถามแบบปลายเปิด เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เวทีสนทนากลุ่มเพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารงาน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามให้กับผู้นำชุมชนในพื้นที่อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง ทั้ง 4 ตำบล ด้วยตัวเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เดินทางรับแบบสอบถาม

และได้รับฟังข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้รวบรวมข้อมูล สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล ซึ่งได้นำส่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญพร้อมนัดหมายเพื่อเข้าพบ ได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้าพบบ่งหน้า เมื่อถึงกำหนดสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยแก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย ผู้วิจัยได้ทราบความเห็นที่กำหนดไว้ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จดบันทึกผลการสัมภาษณ์ และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้จัดเตรียมไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ 2 ส่วนคือ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จะนำเสนอในรูปของตารางโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division) ตามลักษณะตัวแปร และการทดสอบค่าเอฟ (f-test) พร้อมกับการเขียนบรรยายเชิงพรรณนา สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ สำหรับงานวิจัยคุณเชิงคุณภาพ ด้วยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis technique) ตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์งานวิจัยที่กำหนด โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา โดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้บริหาร ปลัดเทศบาล และตัวแทนผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งการรับผิดชอบงานในระดับผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการบริหารงานน้อยกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป สำหรับตัวแทนประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 55-60 ปี สถานภาพสมรส ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ประมาณ 10,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน และอาศัยในพื้นที่เทศบาลมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 85.0

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2) ด้านการให้บริการอย่างตรงต่อเวลา 3) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4) ด้านการให้บริการด้านความต่อเนื่ององค์กร และ 5) ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ผล

การศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.55) ซึ่งสามารถแสดงด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางดังนี้

ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค	4.62	0.58	มาก
2. ด้านการให้บริการอย่างตรงต่อเวลา	4.50	0.42	มาก
3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ	4.35	0.48	มาก
4. ด้านการให้บริการด้านความต่อเนื่ององค์กร	4.30	0.47	มาก
5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า	4.37	0.62	มาก
ภาพรวม	4.50	0.55	มาก

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) ด้านการพัฒนาบุคลากร 6) ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ และ 7) ด้านการประเมินผลการดำเนินการ ผลการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.54) ซึ่งสามารถแสดงด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางดังนี้

ข้อที่	การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ทั้ง 7 ด้าน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการนำองค์กร	4.53	0.427	มากที่สุด
2	ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์	4.41	0.611	มากที่สุด
3	ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.38	0.563	มากที่สุด
4	ด้านการวิเคราะห์และการจัดการความรู้	4.34	0.539	มากที่สุด
5	ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.65	0.437	มากที่สุด
6	ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ	4.25	0.605	มากที่สุด
7	ด้านการประเมินผลการดำเนินการ	4.50	0.483	มากที่สุด
รวม		4.50	0.548	มากที่สุด

ตารางที่ 2 การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ 4 สร้างกลยุทธ์การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก พบว่า

ด้วยเหตุนี้จึงได้มุ่งเน้นการพัฒนากลยุทธ์ที่สำคัญในการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์เชิงป้องกัน และกลยุทธ์เชิงรับ โดยแต่ละกลยุทธ์ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยและแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์เชิงรุก	แนวทางการดำเนินงาน
กลยุทธ์ที่ 1 : การรายงานผลเพื่อความโปร่งใสต่อสาธารณะ	เพื่อให้เกิดความโปร่งใสต่อการบริหารงานด้านบริการสาธารณะ จะต้องรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สาธารณชนทราบเพื่อให้เกิดการตรวจสอบย้อนกลับ และแสดงความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบ และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนาการให้บริการสาธารณะให้สามารถตอบสนองความต้องการและวิถีชีวิตของคนในชุมชนต่อไป
กลยุทธ์ที่ 2 : การบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการ	จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน และมีการรับฟังความเห็นจากนักเรียนและผู้ปกครอง ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมการหาจุดร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ระหว่างผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนในชุมชนให้มีศักยภาพทางความคิดและการเรียนรู้
กลยุทธ์เชิงแก้ไข	แนวทางการดำเนินงาน
กลยุทธ์ที่ 1 : การประมาณการค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของบริการ	จากปัญหาเงินงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ซึ่งหน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการประมาณการรายจ่ายเงินงบประมาณไว้ล่วงหน้า 2 ปี ดังนั้นเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการในการพัฒนาชุมชน ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันหารือกำหนดแผนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในแต่ละปี เพื่อระบุรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นและเมื่อได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปีแล้วจะต้องนำแผนงานที่ได้หารือร่วมกันไว้ล่วงหน้ามาพิจารณาถึงความสำคัญของแผนงานว่าควรดำเนินการแผนงานใดก่อน – หลัง รวมถึงพิจารณารายจ่ายที่อาจไม่เหมาะสมหรือเกินความจำเป็นในช่วงเวลานั้น ๆ ด้วย เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณในแต่ละปีมีความเหมาะสมและสร้างประโยชน์แก่ประชาชนสูงสุด
กลยุทธ์ที่ 2 : การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูง	จากงบประมาณที่ไม่เพียงพอและบุคลากรยังขาดทักษะในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ จึงควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้โดย

กลยุทธ์เชิงรุก	แนวทางการดำเนินงาน
	การขอรับจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
กลยุทธ์เชิงป้องกัน	แนวทางการดำเนินงาน
กลยุทธ์ที่ 1 : การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภาระงาน	จากปัญหาระเบียบ ข้อบังคับบางประเด็นที่ไม่ชัดเจน แต่องค์กรมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน จึงควรจัดทีมศึกษาข้อปฏิบัติไปยังหน่วยงานส่วนกลางเพื่อหาหรือแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องและถ่ายทอดองค์ความรู้ดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน และให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนทุกคน
กลยุทธ์ที่ 2 : การกำหนดเป้าหมายการให้บริการสาธารณะ	แม้ว่าระเบียบ ข้อบังคับ จะมีความไม่ชัดเจน ซึ่งอาจเกิดจากการตีความของผู้ปฏิบัติเองจึงสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการหารือกับหน่วยงานส่วนกลาง และกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อการให้บริการสาธารณะให้ชัดเจนว่าในแต่ละปีงบประมาณ แต่ละไตรมาสจะต้องมีแนวทางการดำเนินงานและตัวชี้วัดใดบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร
กลยุทธ์เชิงรับ	แนวทางการดำเนินงาน
กลยุทธ์ที่ 1 : การพัฒนาระบบงานอำนวยการ	การพัฒนาท้องถิ่นซึ่งมีส่วนที่ขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐ แต่นโยบายของภาครัฐไม่มีความต่อเนื่องทำให้แผนงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวางแผนไว้ไม่บรรลุเป้าหมายตามแผน ดังนั้นเพื่อให้แผนงานที่มีประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานต่อไปได้ ควรมีการพัฒนาระบบในการบริหารงานโครงการต่าง ๆ เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางนโยบายและเพื่อให้ผู้บริหารใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจดำเนินงานตามแผนเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน หรือยุติโครงการทันที

ตารางที่ 3 กลยุทธ์การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่งผู้วิจัยได้มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

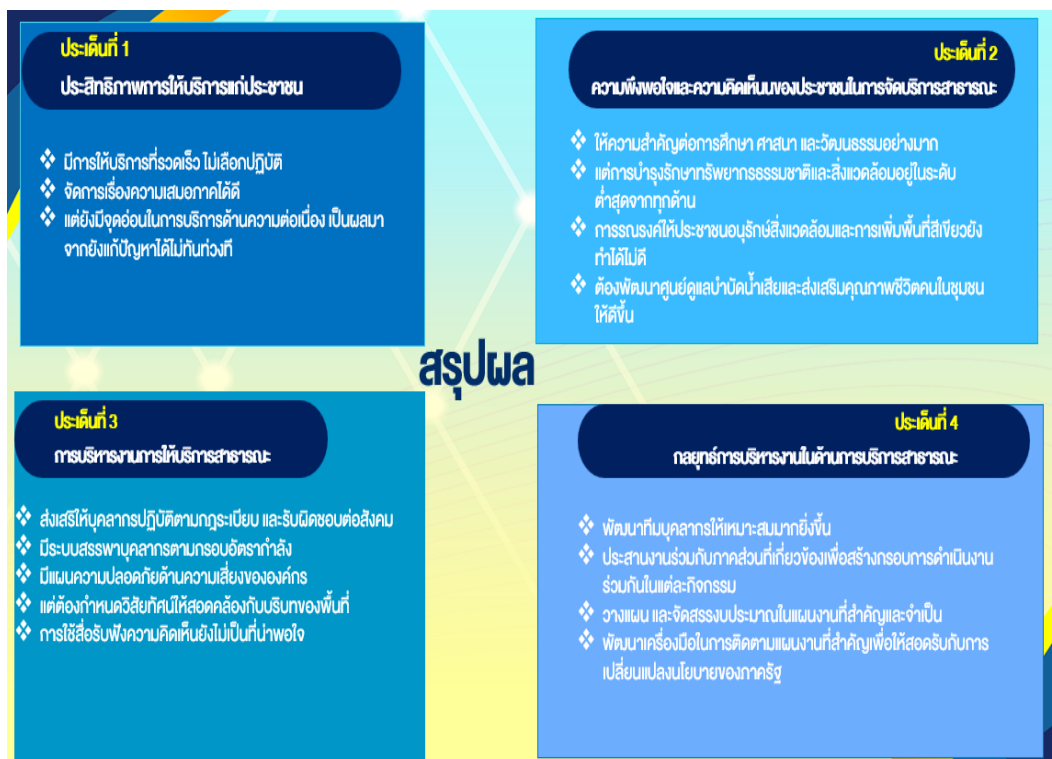
1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2) ด้านการให้บริการอย่างตรงต่อเวลา 3) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4) ด้านการให้บริการด้านความต่อเนื่องขององค์กร และ 5) ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมการให้บริการอยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ปลัดเทศบาล ผู้นำชุมชน และภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งหวังให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งมีผลทำให้การบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลมีทิศทางที่สอดคล้องกัน ผลลัพธ์นี้ตรงกับการศึกษาของศรินทิพย์ อรุณสวัสดิ์ฤกษ์ และคณะ (2564) ที่ศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ตีมัน (2560) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการให้บริการที่สูงในภาพรวมอีกด้วย นอกจากนี้ ศรัณย์ วงษ์มาก (2567) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมีความสำคัญใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการบริหารงาน ผลการศึกษาแนะนำให้พัฒนาโมเดลที่เรียกว่า GAPA Model ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2. การบริหารของผู้บริหารและปลัดเทศบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและปลัดเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) การบริการและการตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ และ 7) การประเมินผลการดำเนินการ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและปลัดเทศบาลให้ความสำคัญกับด้านการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด เนื่องจากบุคลากรถือเป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติงานในองค์กร ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ จักร ศิริรัตน์ และคณะ (2566) ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยพบว่าการจัดการด้านบุคลากรควรมุ่งเน้นการวางแผนโครงสร้างการบริหารกำลังคนให้มีขนาดและสมรรถนะที่เหมาะสม จัดทำระบบฐานข้อมูลทรัพยากรบุคคลที่มีความถูกต้องและทันสมัยเพื่อนำมาใช้ในการสรรหาและประเมินผลการปฏิบัติงาน อีกทั้งควรส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ว่า “องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาบุคลากรให้มีคุณสมบัติ 3 ประการคือ เก่ง ดี และสุข โดย ‘เก่ง’ หมายถึง มีความรู้ความสามารถ ทักษะและศิลปะในการประสานงานที่เป็นที่ยอมรับ ‘ดี’ หมายถึง มีคุณธรรม จริยธรรม โปร่งใส และรับผิดชอบ และ ‘สุข’ หมายถึง ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่

บุคคลในสำนักงาน นอกจากนี้ ข้อค้นพบดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพล นิติจอมเล็ก และคณะ (2567) ที่ศึกษาเรื่องระบบการบริหารจัดการสภาวะวิกฤติโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารจัดการสภาวะวิกฤติที่ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1) กลยุทธ์เชิงรุก 2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข 3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน และ 4) กลยุทธ์เชิงรับ ซึ่งการศึกษาและนำกลยุทธ์เหล่านี้มาประยุกต์ใช้สามารถช่วยเสริมสร้างการพัฒนาประสิทธิภาพในสถานการณ์วิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง ทำให้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นแผนภาพดังนี้

ภาพ 4 กลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหางฉัตร จังหวัดลำปาง

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า 1) ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การ

บริหารงานบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) ด้านการพัฒนาบุคลากร 6) ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ และ 7) ด้านการประเมินผลการดำเนินการ ผลการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) กลยุทธ์การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ที่สำคัญ ได้แก่ 1) กลยุทธ์เชิงรุก 2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข 3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน 4) กลยุทธ์เชิงรับ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อต่อยอดในครั้งต่อไปมีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้การบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งกล่าวถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารงาน ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ขอบเขตงาน บทบาทหน้าที่ และวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเมื่อได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา จะนำมาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร และเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในองค์กรมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดกลยุทธ์เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการดำเนินงานขององค์กร นอกจากนี้การจัดทำแผนปฏิบัติการและโครงการที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ขององค์กร ควรมีการดำเนินการควบคู่กับการกำหนดกลยุทธ์และให้คำแนะนำในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในกระบวนการดำเนินงาน ลดความซ้ำซ้อนและสิ้นลงของสายการบังคับบัญชา เพิ่มความมั่นใจในกระบวนการดำเนินงาน และมีการติดตามและประเมินผลด้านกลยุทธ์และรายงานผลการติดตามและประเมินผลให้ทราบแก่ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำผลการติดตามไปวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป ดังนั้น ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยครั้งนี้คือ การให้ความสำคัญในกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ การเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร และการติดตามผลและประเมินผลเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่องควรจากการจัดเวทีคืนผลการศึกษาและรับฟังข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่าง ๆ ต่อประเด็นโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน นอกชุมชนควรมีการพัฒนาเทคนิควิธีการพัฒนาบนฐานคิดหน่วยงานที่หนุนเสริมและประชาชนสนับสนุน ทั้งนี้เพื่อให้การแสดงบทบาทของแต่ละภาคส่วนชัดเจน ภายใต้กรอบคิดการเคารพประชาชนในชุมชน และชุมชนเป็นเจ้าของ ตลอดจนการพัฒนาต้องเริ่มจากชุมชนเองและพัฒนาบนศักยภาพและความพร้อมของชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น. (2563). รายงานสรุปผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.-อปท.) ประจำปี พ.ศ. 2563 *Local Performance Assessment(LPA) Annual Report 2020* สาระสำคัญจากผลการประเมิน LPA ประจำปี พ.ศ. 2563. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น.
- คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- จักร ศิริรัตน์, โขติ บดีรัฐ และศรชัย ท้าวมิตร. (2566). รูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(2), 479-499.
- ธีรพล นิตจอมเล็ก, รัชสรณ์ คงจนจารุณันต์, วิภา นิลงค์, ภาวิณี อารีศรีสม และพินณา หมวกยอด. (2567). ระบบการบริหารจัดการสภาวะวิกฤติโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารสันติสุขปริทรรศน์*, 5(1), 71-86.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. หน้า 74-75.
- ศรัณย์ วงษ์มาก, ไชยวัฒน์ เผือกคง และอมร หวังอัครางกู. (2567). การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารสังคมศาสตร์และศาสตร์รวมสมัย*, 5(1), 1-14.
- ศรินทิพย์ อรุณสวัสดิ์ฤกษ์, ชาญเดช เจริญวิริยะกุล และวราพร ดำรงค์กุลสมบัติ. (2564). ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 11(4), 732-745.
- สุพัตร์ พิบูลย์. (2560). สถิติเบื้องต้น. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวลักษณ์ ดีมัน. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. (รายงานการวิจัย), มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.